

8 OCTOMBRIE

Ziua Mondiala pentru Reducerea Dezastrelor Naturale

Problemele pricinuite de calamitatile naturii dezlantuite revin in actualitate in fiecare an, pe data de 8 octombrie, cu ocazia Zilei Mondiale pentru Reducerea Dezastrelor Naturale.

Ziua Mondiala pentru Reducerea Dezastrelor Naturale a fost aprobata va eveniment anual de catre Adunarea Generala a ONU in anul 1990, prin rezolutia 44/236, iar in 2001 a decis sa continue sarbatorirea acestei zile prin rezolutia nr. 56/195 din 21 decembrie, ca mijloc de promovare a unei culturi globale cu privire la reducerea efectelor dezastrelor naturale - inclusiv prevenirea acestora, atenuarea efectelor si pregatirea impotriva dezastrelor.

Numai anul trecut, în lume s-au produs peste 300 de catastrofe naturale, iar numărul persoanelor direct afectate a trecut de 200 de milioane.

Într-un raport prezentat la Geneva de către ONU, la jumătatea lunii iunie, arăta că România se afla printre statele care prezintă un risc foarte ridicat de producere a unor dezastre naturale, la egalitate cu Afganistan, Guatemala, Iran, Pakistan, Peru, Filipine și Uzbekistan.

Potrivit specialiștilor din domeniul mediului, printre cele mai importante cauze care duc la producerea dezastrelor naturale se numără poluarea cu petrol, poluarea fonică și poluarea radiocativă.

Potrivit raportului ONU, India, China și alte regiuni de pe continentul asiatic sunt zonele care se află sub amenințarea unor "megadezastre" cum a fost ciclonul Nargis, soldat anul trecut cu 140.000 de morți în Myanmar.

În a doua jumătate a lunii mai 2009, secretarul general al ONU, Ban Ki-moon, a prezentat un raport mondial cu privire la reducerea riscurilor de producere a catastrofelor naturale, invitând guvernele lumii să "le prevină și să atenueze efectele" acestora. "Toate țările au posibilitatea și datoria de a-și întări eforturile" în acest sens, a subliniat Ki-moon. Oficialul i-a invitat atunci "pe șefii de guverne și liderii politici din lumea întreagă să investească mai mult în reducerea riscurilor legate de catastrofe".

Statisticile relevă faptul că numai anul trecut, în lume s-au produs peste 300 de catastrofe naturale soldate cu 236.000 de morți, iar numărul persoanelor direct afectate a trecut de 200 de milioane.

Valoarea totală a pagubelor a depășit 180 de miliarde de dolari, a menționat Ban Ki-moon. Cel mai afectat continent a fost Asia, unde se regăsesc nouă din zece țări în care catastrofele naturale au provocat, în 2008, cele mai grele pierderi de vieți omenești.

Conform Strategiei Internaționale a Națiunilor Unite pentru Reducerea Dezastrelor (UNISDR), țările cu cel mai mare risc de mortalitate, respectiv de categorie 9, sunt Bangladesh, China, Columbia, India, Indonezia și Myanmar.

La polul opus, cu un risc de categorie 1, considerat neglijabil, se află teritoriile ca Groenlanda și insulele Wallis și Futuna.

În categoria de risc 0, care nu este echivalentă cu lipsa totală a riscurilor de producere a unor dezastre naturale, se află state precum Bahrein, Danemarca, Estonia, Finlanda, Letonia, Qatar, Seychelles și Emiratele Arabe Unite.

Potrivit specialistilor din domeniul mediului, printre cele mai importante cauze care duc la producerea dezastrelor naturale se numără poluarea cu petrol, poluarea fonică și poluarea radiocativă.

În a doua jumătate a lunii mai 2009, secretarul general al ONU, Ban Ki-moon, a prezentat un raport mondial cu privire la reducerea riscurilor de producere a catastrofelor naturale, invitând guvernele lumii să "le prevină și să atenueze efectele" acestora.

"Toate țările au posibilitatea și datoria de a-și întări eforturile" în acest sens, a subliniat Ki-moon.

Oficialul i-a invitat atunci "pe șefii de guverne și liderii politici din lumea întreagă să investească mai mult în reducerea riscurilor legate de catastrofe".

Statisticile relevă faptul că numai anul trecut, în lume s-au produs peste 300 de catastrofe naturale soldate cu 236.000 de morți, iar numărul persoanelor direct afectate a trecut de 200 de milioane. Valoarea totală a pagubelor a depășit 180 de miliarde de dolari, a menționat Ban Ki-moon, relatează Agerpres.

Cel mai afectat continent a fost Asia, unde se regăsesc nouă din zece țări în care catastrofele naturale au provocat, în 2008, cele mai grele pierderi de vieți omenești.

Potrivit raportului ONU, India, China și alte regiuni de pe continentul asiatic sunt zonele care se află sub amenințarea unor "megadezastre" cum a fost ciclonul Nargis, soldat anul trecut cu 140.000 de morți în Myanmar.

Un alt raport prezentat la Geneva de către ONU, la jumătatea lunii iunie, arată că România se află printre statele care prezintă un risc foarte ridicat de producere a unor dezastre naturale, la egalitate cu Afganistan, Guatemala, Iran, Pakistan, Peru, Filipine și Uzbekistan.

Conform Strategiei Internaționale a Națiunilor Unite pentru Reducerea Dezastrelor (UNISDR), țările cu cel mai mare risc de mortalitate, respectiv de categorie 9, sunt Bangladesh, China, Columbia, India, Indonezia și Myanmar.

La polul opus, cu un risc de categorie 1, considerat neglijabil, se afla teritoriile ca Groenlanda și insulele Wallis și Futuna.

În categoria de risc 0, care nu este echivalentă cu lipsa totală a riscurilor de producere a unor dezastre naturale, se afla state precum Bahrein, Danemarca, Estonia, Finlanda, Letonia, Qatar, Seychelles și Emiratele Arabe Unite.

- Poluarea cu petrol este o problemă mondială. El se scurge, uneori, la suprafața solului atunci când este extras sau prin conductele fisurate prin care este transportat;

- Poluarea fonică este una dintre cele mai periculoase, provocând oamenilor tulburări de auz, de echilibru, lipsa poftei de mâncare;

- Poluarea fonică deranjează lumea vie sălbatică. De exemplu, zgomotele navelor maritime și ale submarinelor afectează comunicarea între balene, între delfini, precum și dezvoltarea algelor;

- Poluarea vizuală constă în degradări și distrugerii ale peisajului, aspecte urate ale localității în care locuim, etc.

- Poluarea radioactivă dispare de pe suprafața solului în câteva zeci de ani, dar coboară în subsol, unde are același efect nociv asupra vieții și unde poate dura uneori zeci de mii de ani.

Ziua Internațională pentru Reducerea Riscului Dezastrelor Naturale este un mijloc de promovare a unei culturi globale cu privire la reducerea efectelor acestor fenomene - inclusiv prevenirea, atenuarea efectelor și pregătirea împotriva dezastrelor.

Conform terminologiei adoptate de Organizația Națiunilor Unite, prin dezastru se înțelege o gravă întrerupere a funcționării unei societăți, generând pierderi umane, materiale, sau modificări nefaste ale mediului, care nu pot fi refăcute prin resursele acestuia. Prin dezastre naturale se înțeleg fenomenele naturale de origine geologică sau meteorologică, ori îmbolnăvirea unui număr mare de persoane sau animale, produse în mod brusc, ca fenomene de masă. În categoria fenomenelor naturale distructive de origine geologică sau meteorologică sunt cuprinse cutremurele, alunecările și prăbușirile de teren, inundațiile și fenomenele meteorologice periculoase, care afectează violent zone relativ mari de teren pe termen lung, provocând pierderi de vieți omenești, pagube materiale și degradarea mediului ambiant

Din nefericire și anul 2009 a fost marcat de numeroase dezastre, în care s-au înregistrat un număr mare de victime. Amintim aici:

-peste 150 de oameni au murit în incendiile de pădure provocate din Australia (5 februarie) considerate cele mai dezastruoase din istoria națiunii;

-cutremurul din Italia (6 aprilie) cu magnitudine de 6,3 pe scala Richter, în care au murit peste 200 de persoane și au fost peste 1.000 de răniți;

-taifunul Morakot (10 august) care a provocat alunecări de teren ce au afectat școli, locuințe și peste 600 de persoane din sudul Taiwanului;

-cutremurul din Indonezia (2 septembrie) de magnitudine 7,1 pe scala Richter, în care au decedat 60 de persoane;

-inundațiile din Turcia (9 septembrie) în care au murit 30 de oameni. Prin atribuțiile pe care le au, Inspectoratul General și inspectoratele județene pentru situații de urgență sunt în prima linie, atât prin activitatea de prevenire a producerii unor situații de urgență, respectiv de limitare a efectelor acestora, cât și prin activitatea de intervenție în cazul manifestării lor.